

Forhold, „ledtes Tanken ganske naturligt hen paa den gældende Alimentationslov, og det Spørgsmaal rejste sig: Kan der gøres noget fra Lovgivningsmagtens Side for at stille den vordende ugifte Moder under gunstigere Forhold, saa hun med større Betyggelse kan imødesee sin Nedkomst, og har Lovgivningen fordelt Byrden mellem den ugifte Moder og Faderen til hendes Barn ligeligt? — Paa den sidste Del af dette Spørgsmaal maatte Svaret blive: nej. — Rent bortset fra, hvorledes man teoretisk vil fordele Ansvaret imellem de to, er det en uimodsigelig Kendsgerning, at den ugifte Moder i mange Tilfælde ganske svigtes og i *alle* Tilfælde har en efter sine Kræfter uforholdsmæssig Del af Byrden. Dette bringer hende i de ulykkelige Omstændigheder, der i yderste Tilfælde leder hende til Forbrydelsen: at dræbe sit Barn. Men imellem disse to Punkter: Den ugifte Moder, der staar helt alene med Skammen og mere eller mindre alene med Byrden og saa Forbrydelsen — Barnemordet — er der en hel Skala af Lidelser og Ulykker for den ugifte Moder og for hendes Barn“.

Endvidere udtales, at „Hovedhensynet og det vigtigste Formaal i denne Sag har for Udvalget været at bringe den i Forholdet ganske uskyldige Part — Børnene — ind under saadanne Levevilkaar, at ikke en saa uforholdsmæssig stor Del af dem, som nu gaar fysisk og moralsk til Grunde. En meget vigtig Betingelse herfor er det, at den ugifte Moder stilles gunstigere umiddelbart før og efter Nedkomsten. Om end det Materiale, som foreløbig staar til Raadighed ved Bedømmelsen af de uden for Ægteskab fødte Børns Forhold, er ret sparsomt, saa er det dog i høj Grad talende. Man ved, at af alle de Børn, som aarlig fødes heri Landet, er ca. $\frac{1}{10}$ fødte uden for Ægteskab. Man ved endvidere, at af disse uden for Ægteskab fødte Børn dør i den første spæde Barnealder i København ca. 22 % uden for København vistnok endnu flere, der menes ca. 30 %. Af de i Ægteskab fødte Børn dør gennemsnitlig i samme Alder kun 10—11 %; ja, selv om de allerdaarligst stillede Arbejdsmænds Børn tages for sig alene, er det allerhøjeste Dødelighedstal for saadanne i Ægteskab fødte Børn kun 18 %. Endvidere ved man, at medens de uden for Ægteskab fødte Børn kun udgør 9—10 % af alle de Børn, som fødes, og medens den store Dødelighed blandt de uden for Ægteskab fødte Børn bevirker, at der blandt den voksne Befolkning næppe findes mere end 5—6 % uden for Ægteskab fødte Personer, saa er blandt de offentlige Fruentimmer dog ca. 15 % og af Straffangerne ca. 18 % uden for Ægteskab fødte Personer“.

Idet der i Betænkningen udtales det Haab, at

det af Udvalget udarbejdede Udkast til en ny Alimentationslov kan tjene som Forhandlingsgrundlag ved Sagens Videreførelse, tilføjes det, at vi har „søgt at fremdrage de Forbedringer, som forekommer os at være mest nødvendige, og som formentlig ogsaa i alt væsentligt vil være i Overensstemmelse med de Anskuelser, som har været de stærkeste og mest fremherskende i den i den sidste Tid førte offentlige Diskussion om ugift Moders og uden for Ægteskab fødte Barns Retsstilling. Det kan næppe siges, at der i nogen Bestemmelse i dette Udkast ligger et Spring; kun et roligt og naturligt Skridt fremad betegnes“.

Det udarbejdede Udkast bestaar af 17 §er, og i Betænkningen motiveres disse §er nærmere.

Hovedindholdet af § 1 er, at „Faderen til det uden for Ægteskab avlede Barn er pligtig til delvis eller efter Omstændighederne helt at udrede de med Barnets Underhold, Opdragelse og forbedrende Uddannelse forbundne Udgifter, afpassede efter hans egne og Moderens sociale Forhold;“ at denne Pligt paahviler Faderen indtil Barnets fyldte 18 Aar, om end den *kan* bortfalde, naar Barnet er fyldt 14 Aar; at „Opfostringsbyrden saa vidt muligt falder ligeligt paa begge Forældre efter deres økonomiske Vilkaar, saaledes at den, der er bedst i Stand dertil, betaler det største Bidrag“; at Faderen, saavidt han har Evne dertil, maa udrede alle Udgifterne, hvis Moderen dør eller bliver arbejdsudygtig; ligeledes „hvis Barnet er Frugt af Voldtægt eller anden Kønshedsforbrydelse“; at Bidraget altid skal sættes betydelig højere for det første halve Aar og i det Hele kan ansættes højere for de første Aar end for de senere, og at Bidraget skal erlægges forud for den fastsatte Termin.

I Betænkningen motiveres denne § saaledes: „§ 1 tilsigter at fordele den økonomiske Byrde mere retfærdigt og ligeligt, end det nu er Tilfældet. Som Regel vil Faderen til det uden for Ægteskab fødte Barn være den økonomisk bedst stillede; dette Synspunkt bør ikke tabes af Syne, naar der er Tale om at fordele den økonomiske Byrde. Endvidere tilsigtes at komme bort fra det for Faderens Underholdspligt gældende „Nødtørftighedsprincip“. Det uden for Ægteskab fødte Barn bør ikke fra Fødslen bestemmes til at høre med til Proletariatet. Har det Evner til at lære noget og komme frem, bør disse Evner komme til deres Ret, og har dets Fader økonomisk Evne til at give sit Barn en ordentlig Uddannelse, bør ikke det, at han ikke har indgaaet Ægteskab med dets Moder, fritage ham for denne naturlige Pligt. I Sammenhæng hermed foreslaas det, at 18 Aars Grænsen bliver den normale for Underholdspligtens Varighed. Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Faderens Bidrag altid skal være højere i det før-